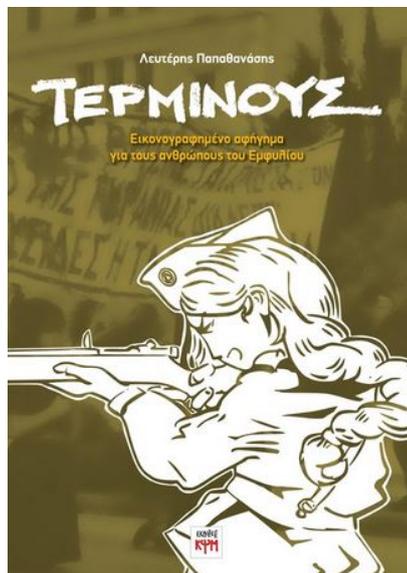

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ
ΤΕΡΜΙΝΟΥΣ

Ένα εικονογραφημένο έργο από τη βαριά ιστορία της αντίστασης και του εμφυλίου στα βουνά της Ηπείρου

«Τέρμινους» ονομάστηκε το σχέδιο του κυβερνητικού στρατού, υπό τις οδηγίες και την υλική στήριξη των ΗΠΑ, για τη διάλυση του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας την άνοιξη του 1947. Το σχέδιο αυτό ανατράπηκε χάρη στην αποφασιστικότητα, τη γενναιότητα και την αυτοθυσία των αγωνιστών της Αριστεράς και των μαχητών του ΔΣΕ.

Το «**Τέρμινους**» είναι οι ιστορίες του Βασίλη, της Ουρανίας, του Μιχάλη, στα βουνά των Τζουμέρκων της Ηπείρου, μα και χιλιάδων άλλων ανθρώπων, που **πλήρωσαν με τη ζωή τους ή πλήρωναν για μια ολόκληρη ζωή** την απόφασή τους να σταθούν απέναντι σε κάθε τύραννο και να σηκώσουν **το κόκκινο αστέρι της ελευθερίας και της δικαιοσύνης** πάνω από την Ελλάδα.

Αξιωματικοί και κοπετόνιοι του 3/40 Συντάγματος του ΕΛΑΣ.
(Αρχείο Αλέκου Κουτσούκαλη)

πρόλογος

Πέρασα τα καλοκαίρια της πριγκιριάς μου, κάπου στην αρχή της δεκαετίας του '80, στο Βουργορέλι, ένα από τα όμορφα χωριά των Τζουμέρκων. Ολόκληρο το χωριό ήταν δικό μας για να τρέξουμε και να παίζουμε. Ποδοσφαίρο (καιρίσι μεγάλη επιτυχία για μένα), επικίνδυνες συγκρούσεις με τα φυσοκαλάμα, αγώνες με αυτοσχέδια καρβόκια στο ρέμα, στελείεσαι ώρες εξερεύνησης στο δάσος, άμεση κατανάλωση των κόμικς που έρχονταν με το λεωφορείο από την Άρτα, μίμηση των παικιδιών των μεγάλων με τα χαρτιά και το τάβλι στο κορνεϊό (επίσης χωρίς μεγάλη επιτυχία), υπό τους ήχους ενός ξεχασμένου τζουκ-μπας στο μαγαζί του Αλέκου. Πού και πού, όλο και κάποια θεία μάς τραβούσε στο σπίτι της, μέσα από την αυλή με τις ορτανίσες και το χορτάρι που φύτευαν ανάμεσα στις βαριές πλάκες, για να μας φιλέψει ένα γλυκό του κουταλιού. Μέσα σ'αυτά τα σπίτια με τους κοιτρούς πέτρινους τοίχους δεν πήραμε από τις θειάδες άλλο πέρα από αγάπη και χαμόγελο, παρά τις απίστευτες σκανταλιές μας, με μια στατικότητα που ήταν ανεξίτητη τότε για μένα.

Το πρώτο καλοκαίρι της πριγκιριάς μου, κάπου στην αρχή της δεκαετίας του '80, στο Βουργορέλι, ένα από τα όμορφα χωριά των Τζουμέρκων. Ολόκληρο το χωριό ήταν δικό μας για να τρέξουμε και να παίζουμε. Ποδοσφαίρο (καιρίσι μεγάλη επιτυχία για μένα), επικίνδυνες συγκρούσεις με τα φυσοκαλάμα, αγώνες με αυτοσχέδια καρβόκια στο ρέμα, στελείεσαι ώρες εξερεύνησης στο δάσος, άμεση κατανάλωση των κόμικς που έρχονταν με το λεωφορείο από την Άρτα, μίμηση των παικιδιών των μεγάλων με τα χαρτιά και το τάβλι στο κορνεϊό (επίσης χωρίς μεγάλη επιτυχία), υπό τους ήχους ενός ξεχασμένου τζουκ-μπας στο μαγαζί του Αλέκου. Πού και πού, όλο και κάποια θεία μάς τραβούσε στο σπίτι της, μέσα από την αυλή με τις ορτανίσες και το χορτάρι που φύτευαν ανάμεσα στις βαριές πλάκες, για να μας φιλέψει ένα γλυκό του κουταλιού. Μέσα σ'αυτά τα σπίτια με τους κοιτρούς πέτρινους τοίχους δεν πήραμε από τις θειάδες άλλο πέρα από αγάπη και χαμόγελο, παρά τις απίστευτες σκανταλιές μας, με μια στατικότητα που ήταν ανεξίτητη τότε για μένα.

«**Τέρμινους**» σημαίνει τελικός. «Τέρμινους», όπως τα σχέδια των εκμεταλλευτών για την οριστική απαλλαγή τους από την αντίσταση των υποτελών. «Τέρμινους», όπως το όνειρο των σκλάβων για την οριστική απαλλαγή τους από τις αλυσίδες. Το «Τέρμινους» είναι ένα εικονογραφημένο αφήγημα για τους ανθρώπους που τους ονόμασαν «Εμφύλιος».

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ από τις εκδόσεις **ΚΨΜ**:

τηλ. 210 3839711, fax 210-3839713, e-mail: info@kapsimi.gr Εκδόσεις ΚΨΜ

twitter.com/kapsimi

www.kapsimi.gr